

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/446/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511211013
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511211013.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa A., so sídlom O., V. X, IČO XX XXX XXX, zastúpeného U., so sídlom O., V. X proti odporcovi 1/ X. Y., 2/ Q. Y., obaja bytom S., Z. S. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu W., so sídlom O., E. X, IČO XX XXX XXX, zastúpeného U., so sídlom O., W. X, o zaplatenie 4.070,42 Eur s príslušenstvom (nesprávne uvedená suma 2.053,12 Eur), o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 5. novembra 2012, č.k. 6C/100/2012-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom m e n í tak, že navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 380,83 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka U., so sídlom O., W. X, vedený v I., č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prvým výrokom konanie zastavil, druhým výrokom odporcovi náhradu trov konania nepriznal, tretím výrokom navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania titulom súdneho poplatku a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 587,93 Eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu vedený v I., č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX. Štvrtým výrokom navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu O. vrátil súdny poplatok vo výške 237,37 Eur, a to po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.11.2011, domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 4.070,42 Eur s úrokom z omeškania vo výške 14,75 % ročne zo sumy 3.691,12 Eur od 13.04.2007 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním, doručeným súdu dňa 07.05.2012, vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, ktorý vzniesol námietku premlčania. Podaním, doručeným súdu ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu na začatie konania dňa 01.10.2012, žiadal vedľajší účastník z vyššie uvedených dôvodov návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Podaním, doručeným súdu dňa 04.10.2012, zobral navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť, pričom navrhol, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Žiadal o vrátenie súdneho poplatku. Uviedol, že konanie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne. Namietal prípadné priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi i naplnenie podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie právneho zastúpenia, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka sa s obsahom spisového materiálu ešte neoboznámil. Vyslovil názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie konania pomoc advokáta, ktorého splnomocní na zastupovanie v tisíckach sporov, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. Okresný súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1-3 O.s.p., s poukazom na dispozičné oprávnenie navrhovateľa v predmetnom konaní. K späťvzatiu návrhu nebol

potrebný súhlas odporcu, vychádzajúc z ustanovenia § 96 ods. 3 O.s.p. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p, nakoľko navrhovateľ vzal svoj návrh späť bez zavinenia odporcu, a teda z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniel zastavenie konania. Na základe vyššie uvedeného by patrila náhrada trov konania odporcovi vo výške, ktoré v konaní účelne vynaložil na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, avšak nakoľko si odporca trovy konania neuplatnil, resp. mu žiadne trovy konania nevznikli, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal mu náhradu trov konania za právne zastúpenie podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 a 2, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 15, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. z hodnoty 6.867,20 Eur, a to vo výške 587,93 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia 237,34 Eur, písomné vyjadrenie zo dňa 28.09.2012 237,34 Eur, 2 x režijný paušál á 7,63 Eur sumu 15,26 Eur a 20 % DPH z odmeny a náhrad). O vrátení súdneho poplatku vo výške 237,37 Eur, kráteného o sumu 6,63 Eur bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu, a to výrokovej časti III., podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor a trovy právneho zastúpenia sú značne neprimerané k výške žalovanej pohľadávky. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 32,06 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 22,91 Eur a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,16 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom vyjadrení žiadal uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť a zaviazat' navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 90,63 Eur. Uviedol, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu,

proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v konaní v celom rozsahu úspešný. Súd v tomto prípade o trovách konania správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a to vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal vo veci plný úspech. Vzhľadom k tomu, že na strane odporcu vystupoval vedľajší účastník, ktorý podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právnym zástupcom, súd správne priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania. SZ OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Uviedol, že nesúhlasí s návrhom navrhovateľa, aby súd pri rozhodovaní o trovách použil § 150 O.s.p. Pre aplikáciu tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. O procesnej disciplinovanosti vedľajšieho účastníka v tomto prípade nemôže byť sporu, a to z dôvodu, že vedľajší účastník si uplatňoval v konaní iba dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie).

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej výrokovej časti III. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bolo rozhodnutie o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 587,93 Eur, a to na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplataenia istiny 4.070,42 Eur s príslušenstvom.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a nie podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ako to v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Z napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa konanie zastavil, pretože navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 04.10.2012, vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť. Z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania. V dôsledku toho je navrhovateľ povinný znášať náhradu trov konania, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu 1/ a 2/), čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a vo veci vzniesol námietku premlčania (zo dňa 07.05.2012, č.l. 24). V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevzhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákolvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia, avšak pochybil pri vyčíslení ich výšky. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že za jeden úkon právnej služby patrí právnenmu zástupcovi suma 237,34 Eur, ktorá je počítaná z tarifnej hodnoty 6.867,20 Eur. Preskúmaním veci však odvolací súd zistil, že odmena za právne služby vo výške 237,34 Eur nezodpovedá cene predmetu konania, ktorá je vo výške 4.070,42

Eur. Do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej služby okrem istiny vo výške 4.070,42 Eur boli vzaté aj kapitalizované úroky z omeškania.

Podľa ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v ust. § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka v zmysle uvedeného potom pozostáva z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 380,83 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013 z hodnoty pohľadávky 4.070,42 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia 151,05 Eur, písomné podanie vyjadrenia na súd zo dňa 28.09.2012 151,05 Eur, 2 x režijný paušál á 7,63 Eur + 20 % DPH, vo výške 63,47 Eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na čiastočný neúspech v odvolacom konaní na strane navrhovateľa, ako aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.